

Frans (Dito 'Dito) – Foto Kris Soret

revolver. Stop die in haar hand.

Frans Ik weet niet waar die is.

Franz We moeten hem zoeken.

Frans Ben je bang?

Franz Neen, het is een goed gevoel alles in handen te hebben. We hebben geen enkele reden om bang te zijn.

Frans Neen?

Franz Neen. We waren concurrenten en nu zijn we vrienden. Je zou bijna kunnen zeggen dat we, dankzij haar, het voor het eerst eens zijn met elkaar.

Frans Waarom bijna?

Franz Bij wijze van spreken, ik bedoel, eigenlijk is het zo.

Frans Waarom eigenlijk?

Franz Niet eigenlijk... We begrijpen mekaar toch.

Frans Ik twijfel.

Franz We moeten niet twijfelen, er is geen weg terug. We zijn geen lafaards. We hebben onszelf uit een situatie gelicht die geen toekomst meer bood. Wegens omstandigheden. Dat is geen misdaad. Dat is optimistisch gedrag. Zand erover.

Frans Ik hou van haar.

Franz Jij wil bij haar blijven en schuldig zijn.

Trouw en zelfopoffering. Kruip er dan bij en schiet jezelf door het hoofd.

Frans Wil je een sigaret?

Franz Ja...

Vrouw (Schiet Franz neer)

DEEL 3

Frans Ik eet yoghurt met fruit om gezond te blijven... Liever dan te joggen, 't is goedkoper. Veel vitamine C, zeker in het fruit, als het vers is... Wil je proeven? Het is heel licht. Het lucht misshien op... Je kan er zoveel van eten als je wilt, je blijft vermageren... Je wordt er zeker niet dikker van. Dat is zeker. Je leest het tenminste overal... Of heb ik het me gewoon laten vertellen. Godverdomme het heeft geen belang. Belang. Het is trouwens lang geleden dat ik nog eens iets heb meegemaakt dat van belang was. Belang. Als ik zou beweren dat ik hier ongehoorde porties yoghurt zit te verorberen, terwijl jij staat te huilen en dat dat een belangrijke zaak is, wie zou me geloven? Ze zouden me uitlachen! Niet dat ik daar last van heb. Last. Nog zo'n woord. Als je ergens last van hebt en je zegt tegen jezelf dat je geen last meer hebt, dan heb je toch geen last meer. Ik bedoel, met last, daar kan je niets, maar dan ook niets mee doen. Het is zo eenvoudig. Last en belang, twee totaal

overbodige woorden. En ze zijn zeker niet de enige. Maar dat is niet belangrijk. Franz zou zeker gezegd hebben: "Dat is niet belangrek". Rek aan belang! Waar slaat het op. Onzin. Imbecielen. Daar kan ik me niet mee bezighouden... Wat een tranen. Nu zijn wij beiden alleen het volk der aarde. Die yoghurt is perfect. Geen mens die me dat nadoet. Het is toch ook een prachtig idee om nooit de vruchten van het seizoen te gebruiken, iedereen doet dat. Als ze met iets naar je hoofd gooien zoek je toch liever wat je net niet kan vinden. Ik kan het ook niet helpen dat ik tijdens het aardbeien-seizoen zin heb in peren. En alleen gemengd onder de yoghurt natuurlijk, nooit puur, daar ben ik tegen. Daar krijg ik hartkloppingen van. Ik heb het niet zo voor dingen die met je gebeuren, die je niet onder controle hebt. Het is wel aan te nemen maar ik ben er wel bang voor. Yoghurt eten heb ik volledig in eigen handen. Het is een soort keuze. Daarom zal ik ook nooit yoghurt eten die ik niet zelf klaargemaakt heb. Noem het beveiliging, het is mij eender. sofie de krokodil, die tatert maar die tatert maar, sofie de krokodil, haar mondje staat nooit stil. Dat zou ik nu eens heel luid willen zingen, zo luid ik kan, zoals ik dat vaak deed als ik klein was, nog niet zolang geleden... Pas op, ik kan heel luid. sofie de krokodil, die tatert maar die tatert maar, sofie de krokodil, haar mondje staat nooit stil. Dat was nu echt het luidste wat ik kan. hahaha zonder versterking hahahah.

Liters yoghurt ben ik aan het lepelen, wat een vrijheid. Het toppunt! Jij huilt, ik eet, maar we laten mekaar met rust. Perfect. Ik zeg niets over jouw gewezen, jij laat me eten. Eindelijk twee mensen die mekaar met rust kunnen laten. Een stuk geschiedenis binnen vier muren. Hoewel er schijnbaar niets gebeurt is dit de belangrijkste gebeurtenis van deze eeuw. Het zou de voorpagina's moeten halen. In grote koppen: EEN MAN EN EEN VROUW ZIJN ER IN GESLAAGD ELKAAR MET RUST TE LATEN! Ik schrijf het aan een vriendin. Beste vriendin, ik schrijf je een brief die ik nooit zal opsturen. Omdat dat niet kan. Maar ik wil je toch meedelen dat ik er in geslaagd ben iets te bereiken. Het is weliswaar op een wereldvreemde en onverantwoorde manier gebeurd maar het was de enige oplossing. Persoonlijk voel ik mij ook niet verantwoordelijk. Er was geen keuze. Geen sprake van schuld. Een beslissing, die eenmaal genomen nog maar alleen kan uitgevoerd worden. Als een spel. We hebben het goed gespeeld en gewonnen. We hebben een slachtoffer gemaakt maar een dood slachtoffer

is geen slachtoffer meer. En nu is het onwaarschijnlijke waargeworden, we laten mekaar met rust. Het is nog onmogelijk te zeggen of het hele spel op een happy end zal uitdraaien. Zij weent en ik vergat bijna te eten. Een mond vol yoghurt en vruchten van "hors de saison"; Nog nooit zo genoten. Wat een intensiteit. En het heeft stijl. Het is op zijn minst exceptioneel. Blurp. Pardon. Het heeft een continuïteit. Scheppen, heffen, happen, slikken. Het gaat automatisch, zonder nadenken. Scheppen, heppe, schaff... Met nadenken wordt het al een stuk moeilijker. Je hoeft niet te kauwen, dat is een groot voordeel. Scheppen, heffen, happen, slikken. Kauwen is voor de koeien, hahaha. Scheppen, heffen, happen, slikken. Het houdt me bezig tot het ophoudt. Tot het vanzelf ophoudt. In het vervolg wil ik gaan slapen voor ik moe ben. Blurp. Pardon. Scheppen, heffen, happen, slikken. Ja, ik hou er niet van als er stilte is. Het is er de tijd niet naar. Ze zijn meestal dood. De stiltes. Ze zouden altijd wat betekenen, maar daar kan ik absoluut, ik gebruik het woord expres, absoluut, niet tegen. De veelbetekende stilte. Er HEERSTE stilte... Mysterie, pardon, m'n reet. Het werd stil, ze keken mekaar aan en hadden begrepen, excuus: zeik. In de stilte kwam ze tot inzicht, sorry: ... Wat een genot. Scheppen, happen en slikken tegelijk. HUP. Alles lukt me. Blurp. Pardon. Ik mag niet klagen. Het is me tot hertoe aardig gelukt. Ik mag niet klagen maar het is me natuurlijk wel toegestaan. Ik zou kunnen klagen als ik dat zou willen maar er is op dit moment geen enkele reden toe, dus kies ik om niet te klagen.

(vrouw schiet Frans neer) Ha, ben je weg? vrouw.

ga door ga door het kan niet stilstaan

Hij die is die is Het heeft man-dood geluid. Het heeft man-dood geluid.

EINDE

